

Kegyelmes aram!

Haboznar-e a fakól é patakor, mielőz a végtelez
 senypr öléhe sictvel? Haboznar-e az ójlatos hi-
 vel, mielőz a pompós sóz hallgatag félhomályát
 fölteresi, hogz imájel által gartatott givü-
 roz megkönyjitél? - Mielőz habozar én, a vég-
 telez patak, az ójlatos, nehéz givü kivo", hoz vágyó-
 itó lelken hazóit, leguazjobb löllője felé sózozag
 (mily bitorag az a név!) hogz legatább kühője
 gégélyénel érintése által meggyőzgetjed?...

Nem habozom többe, metz tudom, hogz jót en-
 lernem arroz, hoz a givü gávára hallgatol. -
 Apou áltótommal utual ciztem szerelmes
 gyermekeimet. Utual ciztem akhoz a jó éi
 fentőth szellemü bácsikoz, ki bizonyára nem
 fogja öret magától elhagyitani, sőt, hoz spákon
 es iltomosan viselit magukat, sóz meg egy
 jót uozjas jót is bezél velül.

Megjélel, kedves gyermekeim. S ne legyetel az
 félénrel. Törjétej hi annad a jó bácsinad egész
 bizalommal giveterel, es réjjelel önyetett re-

Ferrel az ő öléjárát! Apótot is jól szerettem. —

Valóban, reájplmes uram, sorat kérek! —

Thözelevis a karácson. A jó gyermekednek ajándékot hoz a kis Jézuska, s én ajándékfalomul marad-
jak mint barát? —

Szokat kérek, neogyon sorat! Tegeu boldogga,
reájplmes uram, olvassa el, ha lehet, réti és
alatt írt, a közorban (egy pörös érvételevel) elgős-
va megjelent, ide mellérelt verseimet! —

Nimondhatatlomul írása karácsoni ajándék-
leg jóimósurá, ha a magyar Homér fogja
nérem mondani: „Évöm! Égy volt az a világ
kezdete! Te se légy minték. Halad! tovább
örökö az ösvényen, melyre sorod v. talán
magut az istenét vezetted. Amen!”

Az opra is alyai öléjárát kéri!

Legmelyebb hódolattal

Denta, 1875. dec. 7.
(Temesmegye.)

Reviczky Gyula

5

5

5

5

5

